

בעניין: המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר –
ע"ר מס' 580163517

ע"י ב"כ עוה"ד בנימין אחסתרובה (מ"ר 58088) ו/או סיגי בן
ארי (מ"ר 37566) ו/או נועה דיאמונד (מ"ר 54665) ו/או חוה
מטרס-עירון (מ"ר 35174) ו/או ענת גונן (מ"ר 28359) ו/או דניאל
שנהר (מ"ר 41065) ו/או בילאל סביחאת (מ"ר 49838) ו/או עביר
גיבראן-דכוור (מ"ר 44346)

מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העוררת

- נ ג ד -

רשות האוכלוסין, ההגירה ומעברי הגבול

באמצעות פרקליטי הלשכה המשפטית
רח' כנפי נשרים 15, ירושלים
טל: 02-5489888; פקס: 02-5489886

המשיבה

ערר

בית הדין הנכבד מתבקש בזאת להורות למשיבה לעדכן לאלתר את נהליה, העוסקים בהליך המדורג
לאיחוד משפחות בין בני זוג זרים לבין תושבי ישראל ואזרחיה ולפרסמם בציבור הרחב, כפי
שהתחייבה בפני העוררת זה מכבר וכמתחייב על פי דין.

סמכות בית הדין

בתוספת לחוק הכניסה לישראל תשי"ב-1952 נקבע, כי לבית הדין הנכבד, אשר הוקם מתוקף סעיף
13 כג לחוק, מסורה הסמכות לדון בעניינים הבאים כדלקמן:

החלטה של רשות, בענייני כניסה לישראל, שהייה ושיבה
בישראל או יציאה ממנה, או בענייני אזרחות, לפי
החיקוקים המפורטים בזה –

(1) חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952;

(2) סעיף 7 לחוק האזרחות, התשי"ב-1952;

(3) סעיפים 30, 30א, 32, ו-32 לחוק למניעת הסתננות
(עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954;

(4) חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה),
התשס"ג-2003, למעט החלטות לפי סעיפים 1א3, 3ב ו-ג3;

**לעניין זה, "החלטה של רשות" – למעט החלטה שקיבלה
הממשלה ולמעט התקנת תקנות.**

(ההדגשה הוספה, ב.א.).

הנה כי כן, על פי התוספת תקיפת החלטה – שאינה החלטת ממשלה או כזו נוגעת להתקנת תקנות – של הרשויות, שניתנה על פי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 וחוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת השעה), תידון בבית הדין לעררים. לפיכך, והואיל וערר זה עוסק ביישום התחייבות שנתנה המשיבה לעוררת לעדכן נהלים העוסקים בחוק הכניסה לישראל ובהוראת השעה, ולפרסם ברבים, נתונה הסמכות לדון בערר לבית הדין נכבד.

הצדדים

1. **העוררת** היא עמותת רשומה, אשר שמה לה למטרה לסייע, בין השאר, לתושבי ירושלים המזרחית ובני משפחותיהם אשר נפלו קורבן להתעמרות או קיפוח על ידי רשויות המדינה, ובכלל זה להגן על זכויותיהם בפני ערכאות, בין בשמה כעוררת ציבורית ובין כמייצגת אנשים שזכויותיהם נפגעו.
2. **המשיבה** הינה רשות האוכלוסין, ההגירה ומעברי הגבול האחראית, בין השאר, על ניסוח נהלי רשות האוכלוסין, על עדכונם של הנהלים ועל הפצתם לפקידי הרשות ופירסומם באתר רשות האוכלוסין במרשתת.

רקע עובדתי ומיצוי הליכים

3. ביום 5.9.2004 ניתן פסק דין בעת"ם 612/04 **דהוד ואח' נ' שר הפנים** (להלן: **עניין דהוד**). במסגרת פסק הדין בעניין דהוד הצהיר ב"כ משרד הפנים בפני בית המשפט, כי החליט לעדכן את נהלי המשיבה דכאן, העוסקים בהליך המדורג לאיחוד משפחות ולכלול בהם הוראות הקובעות כי בכפוף להיעדר מניעה ביטחונית, כל אדם שיפנה למשיבה במועד על מנת לחדש את האשרה שבידו, יוזמן ללשכת המשיבה תוך שלושה חודשים מיום פנייתו למשיבה לחידוש האשרה שבידו. בנוסף נקבע, כי ככל שפעל אדם על פי הנחיות המשיבה, אך מסיבות שאינן תלויות בו לא ניתן להאריך את האשרה שבידו למלוא התקופה שנקבעה בנוהל המדורג, הרי שביום בו יגיע ללשכת המשיבה על פי הזימון שבידו, תוארך האשרה שבידו לתקופה ארעית של שישה חודשים, במסגרתם תקבל המשיבה החלטה סופית בבקשה (להלן: **נוהל דהוד**).

העתק מפסק הדין בעניין דהוד מצ"ב ומסומן ע/1.

4. מטרתו של נוהל דהוד הייתה, להגן על מוזמנים שפעלו כנדרש מהם מפני פגיעה ברצף שהייתם החוקית בישראל, באופן שיאפשר להם להמשיך ולשהות בה ללא חשש כי יהפכו לשוהים בלתי חוקיים בעל כורחם, או יגורשו מביתם ויאבדו את פרנסתם רק בגלל שהחלטת המשיבה בעניינם מתעכבת.

5. ברם, במהלך שנת 2009 התברר לעוררת כי לא פעם פועלת המשיבה בניגוד להסכמות שנקבעו בנוהל דהוד וביום 16.4.2009 פנתה העוררת למשיבה בעניין.
פניית העוררת למשיבה מיום 16.4.2009 מצ"ב ומסומנת ע/2.
6. הואיל והפנייה לא נענתה, פנתה העוררת בעניין למשיבה בימים 4.6.2009, 5.7.2009, 17.8.2009, 16.9.2009 ו-10.2.2010.
העתק פניותיה של העוררת למשיבה בימים 4.6.2009-10.2.2010 מצ"ב בסדר כרונולוגי ומסומנים ע/3.
7. ביום 21.2.2010 התקבלה הודעה מטעם המשיבה, לפיה עניין אי יישום נוהל דהוד על ידי פקידי משרד הפנים הועבר לטיפולו של עוה"ד סלומון, המשמש כיועמ"ש המשיבה עד עצם היום הזה.
העתק מהודעת המשיבה מצ"ב ומסומן ע/4.
9. בשנת 2012 שוב חלה נסיגה באופן יישום נוהל דהוד על ידי פקידי המשיבה והעוררת נאלצה לשוב ולפנות אליה בעניין.
העתק פניית העוררת למשיבה מיום 18.7.2012 מצ"ב ומסומן ע/5.
10. הואיל ופניית העוררת לא זכתה לכל התייחסות מטעם המשיבה, שבה ופנתה העוררת למשיבה בימים 20.8.2012, 19.9.2012, 21.10.2012 ו-21.11.2012.
העתקים מפניותיה החוזרות ונשנות של העוררת בדבר אי יישום נוהל דהוד, מצ"ב בסדר כרונולוגי ומסומנים ע/6.
11. ביום 7.1.2013 התקבל מענה ממטה המשיבה, בו היא מודיעה לעוררת כי ככלל, היא פועלת במסגרת לוח הזמנים כפי שנקבע בעניין דהוד וכי המקרים הפרטניים שהובאו לידיעתה על ידי העוררת טופלו.
מענה המשיבה מיום 7.1.2013 מצ"ב ומסומן ע/7.
12. ביום 13.1.2013 שבה ופנתה העוררת למשיבה וקבלה בפניה על המענה מיום 7.1.2013 אשר התעלם מנקודות רבות שהועלו בפנייה אליה מיום 18.7.2012.
העתק מכתב העוררת מיום 15.1.2013 מצ"ב ומסומן ע/8.
13. ביום 18.2.2013 שבה ופנתה העוררת למשיבה בדרישה לקבלת מענה לנקודות שגם לאחר המענה מיום 7.1.2013 נותרו דרושות הבהרה.
העתק מפנייתה החוזרת של העוררת למשיבה מצ"ב ומסומן ע/9.
14. בעקבות תלונות העוררת על אי יישום נוהל דהוד "כהלכתו" ועניינים נוספים שהעוררת ביקשה להבהיר אל מול המשיבה, נערכה ביום 5.3.2013 פגישה בין נציגי העוררת לבין מר עמוס ארבל, מנהל מרשם ומעמד במטה המשיבה והגב' דוידיאן, הממונה על חוק חופש

המידע במטה המשיבה. במסגרת הפגישה התחייב מר ארבל בפני נציגי העוררת, לפעול בעניין יישום נוהל דהוד.

15. נוכח התחייבות זו שניתנה לעוררת מצד פקיד בדרג כה גבוה במטה המשיבה, לא הזדרזה העוררת להגיש הליך משפטי ועמדה במהלך החודשים הנותרים של שנת 2013 בקשר עם מטה הרשות, ובפרט מול הממונה על חוק חופש המידע.

16. לדאבון לב, לאחר חודשים רבים בהם דחתה המשיבה את פניות העוררת אליה בשאלה האם כבר יושם נוהל דהוד, בטענות שה"י פה"י (תלמוד בבלי מסכת מגילה דף י"ג ע"ב), נערכה ביום 30.12.2013 פגישה נוספת במטה הרשות, עם עוה"ד נעמה פלאי (ממונה על כניסה לישראל בלשכת היועץ המשפטי של המשיבה). במסגרת הפגישה שבו נציגי העוררת וקבלו על כך שהמשיבה אינה מיישמת את נוהל דהוד, כפי שהתחייבה.

17. ביום 3.3.2014 התקבל מענה מטעמה של עוה"ד פלאי ובו מתייחסת המשיבה לראשונה ליישום נוהל דהוד באופן ענייני:

...בימים אלו מסתיים עדכון נהלי ההליך המדורג, ובמסגרת

זו משולבת הוראה בהתאם לפסק דין דהוד.

(ההדגשה הוספה, ב.א.).

העתק הודעת המשיבה מיום 3.3.2014 מצ"ב ומסומן ע/10.

18. בחלוף שלושה חודשים נוספים עדיין לא פרסמה המשיבה נהלים מעודכנים, המשלבים הוראות בהתאם לנוהל דהוד. העוררת שבה וקבלה על העניין.

העתק פניית העוררת מיום 9.6.2014 מצ"ב ומסומן ע/11.

19. בעקבות תלונת העוררת הודיעה המשיבה ביום 17.6.2014 כי:

...במסגרת תיקון נהלי ההליך המדורג, נדרשה הרשות

לעבודת תיקון מקיפה של נהלי ההליך המדורג במספר

נקודות, וביניהן התיקון הדרוש בהתאם לפסק דין דהוד.

עבודה זו נמשכה מעבר למתוכנן... כפי שנמסר לי התיקון

אמור להסתיים במועד קרוב.

(ההדגשה הוספה, ב.א.).

העתק מענה המשיבה לעוררת מיום 17.6.2014 מצ"ב ומסומן ע/12.

20. ברם, מאז נשלח המענה האחרון לעוררת חלפו להם כחודשיים נוספים והנהלים עדיין לא עודכנו בהתאם לנוהל דהוד. העוררת, ששבעה הבטחות ומענים, איבדה כל אמון בהתנהלות המשיבה בכל הנוגע ליישום נוהל דהוד במועד קרוב.

הטיעון המשפטי

21. בהשתהותה הבלתי סבירה בעדכון הנהלים העוסקים בהליך המדורג בהתאם לנוהל דהוד, הופכת המשיבה מוזמנים **ביודעין** וללא עוול בכפם, לשוהים בלתי חוקיים בביתם ואף מסכנת

אותם בגירוש מביתם ומעירם. בנוסף, פוגעת המשיבה בהתנהלותה במשפחות המוזמנים ובזכויות היסוד שלהן.

נוהל המשיבה לטיפול במתן מעמד לבן זוג של תושב קבע

22. בפתח הטיעון המשפטי מבקשת העוררת להדגיש, כי משנת 2013 ואילך גברה והלכה הפגיעה שנפגעו מוזמנים, שרצף השהייה החוקית שלהם בישראל נקטע בשל עיכוב המשיבה במתן החלטה בעניינם, רק גברה. זאת, נוכח עדכון נוהל המשיבה שמספרו 5.2.0011. על פי הנוהל אשר עודכן לאחרונה בסוף שנת 2013 ועוסק במתן מעמד לבן זוג של תושב קבע, הגשת בקשה עבור מוזמן תושב השטחים הכבושים כשלעצמה – ובכלל זה אף בקשות להארכת מעמד בהן עסק עניין דהוד – אינה מונעת את הרחקתו של המוזמן מישראל, כל עוד לא אושרה הבקשה. במילים אחרות: אותה משיבה, שאינה ממהרת לעדכן את הנהלים בהתאם לנוהל דהוד, שמטרתו להגן על מוזמנים הפועלים כנדרש ולדאוג לכך שרצף שהייתם החוקית בישראל לא יפגע, הזדרזה מאידך לחדד נוהל אחר, שחושף את אותם מוזמנים לגירוש מישראל. ברי כי התנהלותה זו של המשיבה, שמשתהה שיהוי בלתי נסבל בעדכון נהליה, תוך שהיא ממשיכה ופוגעת במוזמנים שפעלו על פי כל ההוראות, היא התנהלות שמקומה לא יכירנו במינהל תקין. העתק נוהל 5.2.0011 מצ"ב ומסומן ע/13.

על החובה לפרסם נהלים

23. החובה המוטלת על רשות ציבורית לפרסם הנחיות מינהליות מעוגנת בסעיף 6 לחוק חופש המידע תשנ"ח-1998, הקובע כי:

רשות ציבורית תעמיד לעיון הציבור את ההנחיות המינהליות הכתובות שעל פיהן היא פועלת ושיש להן נגיעה או חשיבות לציבור.

תקנה 3 לתקנות חופש המידע, תשנ"ט-1999, קובעת כיצד תפרסם הרשות הנחיות מינהליות ובכללן נהלים:

רשות ציבורית תעמיד לעיון הציבור את ההנחיות המינהליות הכתובות כאמור בסעיף 6 (א) לחוק, כפי שיעודכנו מזמן לזמן, במשרד הראשי, וכן במשרדה המחוזיים, אם קיימים, אלא אם כן קבעה הרשות מקומות עיון אחרים שבהם תתאפשר גישה נוחה לציבור...

בפסק הדין בעת"מ 530/07, האגודה לזכויות האזרח בישראל ואח' נ' משרד הפנים מסביר בית המשפט כי:

החובה לפרסם הנחיות ונהלים של הרשות הציבורית נובעת מעקרון הפומביות ומושתתת על שני טעמים מרכזיים: האחד, ההכרה בזכותו של הפרט לדעת את הנורמות הכלליות והמדיניות המשפיעות על זכויותיו. חוסר הידיעה של תוכן הנהלים וההנחיות משליך במישרין על יכולתו של

הפרט לפעול למען מימושן של זכויותיו ומונע ממנו את היכולת להתמודד עימן ולהגן על זכויותיו.

הטעם השני נוגע לרשות הציבורית ולתקינות פעילותה. הפרסום והשקיפות מהווים מחסום בילתו אין לפעילות תקינה של המינהל ולשלילת אפליה, מעשה שרירות או העדר ענייניות כלפי האזרח [כך במקור, ב.א.]. בנוסף לכך, פרסום ומתן זכות עיון מאפשרים ביקורת של בתי המשפט ושל הציבור על ההחלטות ועל התנהלות הרשות, דבר התורם מהותית לשיפור, תיקון והתייעלות של השירות הציבורי.

...פרסום ומתן זכות עיון לנהלים, הנחיות והוראות פנימיות של הרשות הוא מההוראות החשובות ביותר של המשפט המינהלי, המהווה נדבך מרכזי בשמירה על זכויותיו של הפרט ועל תקינות פעילותה של הרשות הציבורית.

(ההדגשה הוספה, ב.א.).

על תכליות החובה שבפרסום הנחיות מינהליות ר' ע"מ 7357/03 רשות הנמלים נ' צומת מהנדסים תכנון תאום וניהול פרויקטים בע"מ ובג"ץ 5537/91 אפרתי נ' אוסטפלד, ע"ד והנחיות היועץ המשפט לממשלה, הנחיה מס' 1.0002, פסקה 7 (60.013) (מפורסמת באתר משרד המשפטים במרשתת).

24. הנה כי כן, אין ספק כי על פי החוק והפסיקה, על המשיבה היה לעדכן את נהליה תוך שהיא משלבת בהם זה מכבר הוראות בהתאם לנוהל דהוד, וכל זמן שאין היא עושה זאת היא פועלת בניגוד לחוק, לפסיקה ואף להנחיות היועץ המשפטי לממשלה בעניין.

על הזכות לחיי משפחה

25. השתהות המשיבה בפרסום הנהלים המעודכנים הנוגעים להליך המדורג לאיחוד משפחות עליהם התחייבה לפני למעלה מחמישה חודשים, פוגעת בזכותם של מוזמנים שפעלו ללא דופי, להמשיך ולחיות באין מפריע בצוותא ולקיים תא משפחתי כפי שבחרו. כאמור לעיל, השתהות המשיבה פוגעת ברצף שהייתם החוקית בישראל של מוזמנים מהשטחים, באופן שאינו מאפשר להם להמשיך ולשהות בה ללא חשש כי יהפכו לשוהים בלתי חוקיים בעל כורחם, או יגורשו מביתם ויאבדו את פרנסתם.

26. כידוע, הזכות לחיי משפחה היא זכות יסוד חוקתית בישראל, הכלולה בזכות לכבוד האדם. עמדה זו זכתה בפסק דין בג"ץ 7052/03 – עדאלה נ' שר הפנים תק-על 2006 (2) 1754 – לתמיכה גורפת של שמונה מתוך אחד עשר שופטי ההרכב. הנשיא א' ברק קבע, בפסקה 34 לפסק דינו:

מכבוד האדם אשר מבוסס על האוטונומיה של הפרט לעצב את חייו, נגזרת זכות-הבת של הקמת התא המשפחתי והמשך החיים **המשותף** יחדיו כיחידה אחת. האם מתבקשת מכאן גם המסקנה כי המימוש של הזכות החוקתית לחיות יחדיו משמעותו גם הזכות החוקתית למימושה בישראל? תשובתי על שאלה זו הינה, כי **הזכות החוקתית להקים תא משפחתי משמעותה הזכות להקים את התא המשפחתי בישראל. אכן, לבן הזוג הישראלי עומדת הזכות החוקתית, הנגזרת מכבוד האדם, לחיות עם בן זוגו הזר בישראל ולגדל בישראל את ילדיו. הזכות החוקתית של בן הזוג למימוש התא המשפחתי שלו, היא, בראש ובראשונה, זכותו לעשות כן במדינתו שלו. זכותו של ישראלי לחיי משפחה משמעה זכותו לממשה בישראל** (ההדגשות הוספו, ב.א.).

27. מעמדה של הזכות לחיי משפחה כזכות חוקתית, משליך במישרין על האפשרות לפגוע בזכות זו וכל פגיעה בזכות זו צריכה להיעשות בהתאם לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו – ורק משיקולים כבדי משקל. זאת בהסתמך על **תשתית ראייתית מוצקה** המעידה על שיקולים כאלה.

28. קביעה זו מטילה על המשיבה חובה כפולה ומכופלת, להקפיד הקפדה יתרה על קיומה של מערכת מינהלית תקינה, אשר תבטיח כי פגיעה בזכות חוקתית מוגנת זו, תיעשה רק במקרים בהם מתקיימת הצדקה מלאה לכך.

ר' עוד: ההכרזה האוניברסאלית בדבר זכויות האדם, שנתקבלה בעצרת האו"ם ב-10.12.48, ס' 8(1); סעיף 17(1) וסעיף 16(3) לאמנה הבינ"ל בדבר זכויות אזרחיות ומדיניות, כ"א 1040, נכנסה לתוקף לגבי ישראל ביום 3.1.1992.

29. בענייננו דכאן ברור, כי אין כל הצדקה להשתהות כה ארוכה בעדכון ופרסום הנהלים המשלבים בתוכם הוראה כה קרדינאלית כנוהל דהוד, ויש לפרסמם לאלתר.

על הפגיעה בזכויות הילד

30. השתהות המשיבה בעדכון הנהלים העוסקים בהליך המדורג ושילוב נוהל דהוד בתוכם, פוגעת אף ביתר שאת בטובת הילדים באותן משפחות מוזמנים בהן עוסק הערר. השתהות המשיבה בפרסום הנהלים שמשלבים בתוכם את נוהל דהוד גורמת למתח נורא, חוסר יציבות וחוסר ודאות בחיי המשפחה, בדגש על ילדי המשפחה. דומה שאין צורך להכביר מילים על עומק הפגיעה שפוגעת מצאות שכזו בילדים החוזים בהוריהם הכלואים בביתם שלהם, ללא יכולת לצאת.

31. בעשותה כן פועלת המשיבה בניגוד לעיקרון עקרון טובת הילד, שהוגדר בפסיקת בית המשפט העליון כאחד מעקרונות היסוד.

על כך ראו למשל דברי השופט שמגר בע"א 2266/93 פלוני נ' פלוני, פ"ד מט(1) 221, אשר פסק כי על המדינה להתערב לשם הגנה על הילד מפני פגיעה בזכויותיו.

32. זכותם של ילדים לחיות לצד הוריהם הוכרה כזכות אלמנטרית וחוקתית ע"י בית המשפט העליון. ראו דברי השופט גולדברג בבג"ץ 1689/94 הררי ואח' נ' שר הפנים, פ"ד נא (1) 15, בעמ' 20, מול האות ב.

33. דברים אלה אף מתחזקים נוכח החלטת המדינה מיום 4.8.1991, לאשרר את האמנה בדבר זכויות הילד, כתב אמנה 1038. האמנה בדבר זכויות הילד קובעת שורה של הוראות המחייבות הגנה על התא המשפחתי של הילד. וכך נאמר במבוא לאמנה:

[המדינות החברות באמנה זו] משוכנעות כי המשפחה, כקבוצת יסוד לחברה וכסביבה טבעית להתפתחותם ורווחתם של כל בניה, ובפרט הילדים, מן ההכרח כי יובטחו לה הבטחה וסיוע, ככל הנדרש, באופן שתוכל לשאת במלוא אחריותה בתוך הקהילה [...]

[...] הילד לשם פיתוח אישיותו המלא וההרמוני, מן הראוי כי יגדל בסביבה משפחתית באוירה של אושר, הבנה ואהבה [...].

סעיף 3(1) לאמנה קובע:

בכל הפעולות הנוגעות לילדים, בין אם ננקטות בידי מוסדות רווחה סוציאלית ציבוריים או פרטיים ובין בידי בתי משפט, רשויות מינהל או גופים תחיקתיים, תהא טובת הילד שיקול ראשון במעלה...

סעיף 9(1) קובע:

המדינות החברות יבטיחו כי ילד לא יופרד מהוריו בניגוד לרצונם, אלא רק כאשר קובעות רשויות מוסמכות, הכפופות לביקורת משפטית, בהתאם לדינים ולנהלים הנוגעים לעניין, כי פירוד כאמור נדרש לטובת הילד.

(ההדגשה הוספה, ב.א.).

34. מן הכלל אל הפרט. בהשתהותה המתמשכת של המשיבה בפרסום נהליה המעודכנים, המשלבים בתוכם את ההוראה בהתאם לנוהל דהוד, והפגיעה הנגרמת לילדי משפחות המזומנים שהחלטה בעניינם מתעכבת, מפירה המשיבה את הוראות האמנה לזכויות הילד, ומתעלמת מכך שטובתם של הילדים צריכה להנחותה כשיקול ראשון במעלה.

חוסר סבירות וחוסר הוגנות

35. בסיכומו של ערר תבקש העוררת להתייחס לחוסר הסבירות וחוסר ההוגנות שעומדת בבסיס ההשתהות הבלתי סבירה של המשיבה בפרסום הוראה חשובה כנוהל דהוד. כאמור לעיל,

התמהמהות המשיבה זמן כה רב בפרסום נוהל דהוד, שמטרתו להגן על אלו שעמדו בכל התנאים שהציבה להם המשיבה ופעלו כנדרש מהם, פסולה ואף צורמת במיוחד נוכח הזדרזותה של המשיבה לעדכן נוהל מקביל, שמאפשר לה לגרש מביתם את אותם מוזמנים אומללים שהיא, בהשתהותה שלה, הפכה לשוהים בלתי חוקיים בביתם ובעירם.

סיכום

36. חודשים רבים מדי שהמשיבה משתהה ואינה עומדת בהתחייבותה לפרסם הוראה בהתאם לנוהל דהוד. נראה כי ללא התערבות בית הדין הנכבד בנעשה, לא יוסר המחדל בקרוב והפגיעה החמורה במשפחות המוזמנים ובזכויות היסוד שלהם תימשך.

37. נוכח כל האמור, שבה העוררת ומבקשת מבית הדין הנכבד להורות למשיבה לפרסם לאלתר – בהתאם להתחייבותה לעוררת – את הנהלים המעודכנים, המשלבים בתוכם הוראות בהתאם לנוהל דהוד. בנוסף מתבקש בית הדין להשית על המשיבה תשלום שכ"ט עו"ד והוצאות משפט.

ירושלים, 3 באוגוסט 2014.

בנימין אחסתרובה, עו"ד
ב"כ העוררת

(ת.ש. 74014)